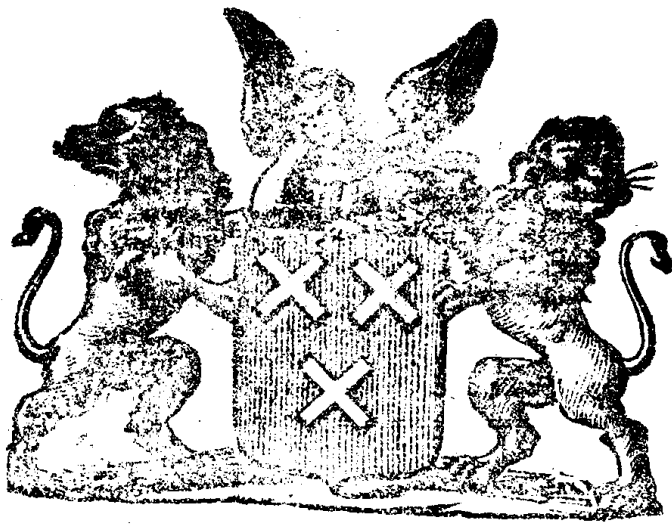

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-
Nieuws-
Vrijdag

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

18 April.

BLIKKEN IN DE TOEKOMST.

TIENDE EN LAATSTE ARTIKEL.

Te midden van gewigtige gebeurtenissen, die tot de beslissing van het pleit over Europa's toekomst wellicht niet weinig zullen bijdragen, eindigen wij daaromtrent onze beschouwingen. In eenige losse trekken - die wij, om den grooten omvang van het onderwerp zelve, niet hebben kunnen aaneenhechten, zoodat hier en daar gapingen zijn gelaten, - hebben wij ons onderwerp ontwikkeld en zijn op het standpunt gekomen, waarop wij geheel onze gedachten over Europa's toekomst kunnen ter nederstellen. Ons voornamelijk bepalende tot die landen, die eenige bijdragen konden leveren voor het hoofdonderwerp van dit verloop, hebben wij de overige slechts als uit de verte beschouwd. Slechts enkele trekken zullen genoegzaam zijn, om ons hoofddenkbeeld geheel en al toe te lichten, en de jongst plaats gehad hebbende gebeurtenissen in België en Frankrijk zullen ons daartoe eenige heldere lichtpunten aanbieden.

De aard en de gevolgen der Julij-omwenteling hebben in onze vorige overzichten telkens op den voorgrond gestaan. De beide gouvernementen, die daarby een hoofdrol hebben gespeeld, hebben wij beschouwd, en beider bedoelingen getracht te ontwikkelen. De invloed die deze omwenteling op het lot van verschillende landen en volken heeft uitgeoefend, hebben wij aangeduid; terwijl wij aan den anderen kant deden opmerken, welke pogingen er werden aangewend, om dien invloed te keeren, en den *zoogenaamden* vrede te behouden.

Wij wierpen een' vlugtigen blik op den tijdgeest, die, alhoewel vroeger bestaande, in de laatste jaren, zoo in driestheid als in krachten was toegenomen, om, in tegenoverstelling daarvan, op die landen te verwijzen, waar volgens ons gevoelen, een, naar de omstandigheden gewijzigde, voortgang in verlichting en staatkundige beschaving plaats grijpt, en waar de geest des tijds, door de rede geleid, den regten weg tot verbetering en veredeling van verstand en hart heeft ingeslagen. Wij hebben al verder eenige vergelijkingen gemaakt, tusschen het statenstelsel, dat van eenen herwaarts in het brein van vorsten en groote staatslieden was opgesloten, en hetwelk in 1815 gedeeltelijk werd ten uitvoer gelegd, met dat hetgeen men heeft willen doen voorkomen als thans voor Europa dienstig te zullen zijn; terwijl wij daarbij het denkbeeld hebben zoeken te bestrijden, alsof de overige Mogendheden van het vaste land de tegenwoordige orde van zaken in Frankrijk niet zouden willen erkennen, al ware het dat die regering opregt de handen met hen zoude willen ineerslaan, om eindelijk aan Europa een vast en evenwichtig statenstelsel te geven, overeenkomstig de belangen van alle de natien die het zamenstellen. Op Spanje, Portugal, Italie, Turkij en Engeland hebben wij vervolgens meer bijzonder de aandacht onzer lezers zoeken te trekken. Een hoofddenkbeeld straalde echter overal door, namelijk, dat Europa uit het evenwigt is gerukt, en dat er evenwigt moet bestaan, zal er vrede mogelijk wezen.

Kunnen wij nu aan alle onze verloop meer klem bijzetten, dan door de laatst plaats gehad hebbende gebeurtenissen in België en Frankrijk aan te halen, en nogmaals met nadruk te vragen: is er met den toestand, waarin de Julij-omwenteling Europa verplaatst heeft, vrede en rust mogelijk? Is het de Nederlandsche kwestie alleen, al ware zij beslist, die den rustvollen vrede aan Europa zoude schenken? Is het Spanje en Portugal? Is het Turkij? Neen, duizendmalen neen! Het zijn alle die kwestien te zamen, die door een enkel verdrag moeten en kunnen beslist worden, waardoor het evenwigt tusschen de verschillende volken, de zedelijke band tusschen regeerders en geregeerden, bevestigd, en de regering in staat zullen kunnen gesteld worden, om, met vrede naar buiten, ook met kracht de rust binnenwaarts te bewaren.

Wat zoude een gedeeltelijke vrede beteekenen, zoo de toestand van andere landen niet gelijktijdig geregeld wierd? Hoe zoude men op langdurige rust kunnen rekenen, wanneer de triomf van eenen dag, door de factie in Frankrijk behaald, geheel Europa in vuur en vlam konde zetten; zoo de verandering van een ministerie aldaar, ons werelddeel indachtig moest houden om de wapens niet neder te leggen; zoo het woelige België elken dag een fakkel konde worden, om op nieuw den oorlog op het vaste land te ontsteken? Hebben niet telkens de sprekendste daadzaken alle redeneringen der Fransche, Engelsche, Belgische, en de, aan hare belangen ook elders verknochte revolutionaire drukpers, omtrent eenen mogelijken vrede, met den toestand waarin Europa op dit oogenblik verkeert, omverre geworpen? Zijn de rede en het verstand der volken nog niet genoegzaam toegelicht, of moesten er nog meer tooneelen van moord en verwoestingen worden vertoond, om te doen zien, dat de toekomst, die Europa toch verbeidt, met inspanning van alle krachten, op eene vredelievende wijze moet bespoedigd worden? Zou het vraagstuk, dat zoo lang onzer aller

aandacht heeft bezig gehouden, nu niet reeds genoegzaam toegelicht zijn, om reeds vóór de algeheele oplossing, te bespeuren, dat een verbeterd evenwichtig statenstelsel tusschen alle de mogendheden van het vaste land van ons werelddeel, 't welk in eens en voor altijd aan de veroveringszucht van Frankrijk, met voldoening aan eenige van deszelfs verlangens, en aan de kuiperijen van het Egelsche gouvernement paal en perk zal stellen, de noodwendige uitkomst zal moeten zijn? voor het minst hopen wij van ja.

En hier moeten wij eene teedere snaar aanroeren, omdat onze overtuiging het ons zegt, dat ook Oud-Nederland het zijne zal moeten toebrengen, om, eens van zin en eendragtig in handeling, met de bevordering van het algemeen belang, ook het zijne, met opoffering van eenige geliefkoosde denkbeelden en eenige bijzondere belangen, te vestigen.

Het lot van Spanje, Portugal en Italie zoodanig te regelen, dat zij met waardigheid en zelfstandigheid in den grooten familiekring kunnen worden opgenomen. Het nieuwe Griekenland te vergrooten; de halve maan in Europa te doen tanen voor het zinnebeeld van verlichting en beschaving; in eens daár het groote pleit tusschen Engeland, Frankrijk en Rusland, door minnelijke schikking te beslechten; daardoor Polen op nieuw in den rij der onafhankelijke staten te doen treden. Meer eenheid in Duitschland te brengen, door Pruisen en Oostenrijk voor het verlies aan andere kanten vergoeding te geven, met bijeenrekking van onderscheidene kleine duitsehe vorstendommen, die nu verdeeldheid en onrust met zich voeren. De onzijdigheid van Zwitserland op hechte en vaste grondslagen te brengen. De veroveringszucht der fransche natie te temperen, door deszelfs ooster-grenzen tot aan den Rhijn en deszelfs noorder-grenzen met een gedeelte van Fransch-Belgie uit te breiden. Aan Nederland het overige gedeelte van België, met Oost-Vriesland een gedeelte van Hanover, en van de hertogdommen van Cleef en Berg te geven, en eindelijk omtrent deszelfs vorige overzeesche bezittingen in onderhandelingen te treden; - ziedaar hetgeen, naar ons gevoelen, Europa kan brengen tot den zoozeer gewenschten vrede, waarnaar wij allen reikhalzend uitzien, en die aan ons geschokt werelddeel zoude toelaten, om de wapens neder te leggen en met bedaarden zin te denken aan de zucht tot verbetering van stoffelijke welvaart en zedelijke belangen. Dan eerst zoude de ware verlichting en staatkundige beschaving ongestoord haren weg kunnen vervolgen, en overal zouden de krachten aanwezig en in staat zijn, om enkele woelgeesten in bedwang te houden. Met eene soortgelijke schikking, reeds in 1815 voorgelagen, doch die toen, om bekende redenen, plaats moest maken voor denkbeelden, die eene gezonde staatkunde had moeten weten te weren, zouden de meeste elementen van onrust geheel vernietigd worden; het denkbeeld van *overwigt* zoude plaats maken voor dat van *evenwigt*, en dit laatste eenmaal als grondbeginsel voor het statenstelsel van Europa aangenomen zijnde, zoude men er weldra de vruchten van zien bloeijen. De beschaving en verlichting zouden in de schaduw des vredes zich weldra uitbreiden, langs de kusten van Afrika en Azia; nieuwe koninkrijken en vorstendommen zouden aldaar even als Griekenland verrijzen, en gelegenheden aanbieden, om gekwetste Europeesche vorstelijke belangen te bevredigen.

Kan eene zoodanige schikking door eenen algemeenen oorlog bewerkstelligd worden? wij gelooven van neen; want met den oorlog is het denkbeeld van *overwigt* te zeer verbonden, en ook dat denkbeeld blijft aanwezig, na den vrede die op eenen algemeenen oorlog volgt, en dan valt men ligtelijk in dezelfde gebreken, die de staatkunde van 1815 gekenschetst hebben. Alleen vrede en minnelijke schikking kunnen deze denkbeelden, waarin volgens onze gevoelens Europa's toekomst ligt opgesloten, verwezenlijken. En dat dit het gronddenkbeeld van alle de groote mogendheden van het vaste land van ons werelddeel zij, daaraan valt, naar ons inzien, te minder te twijfelen, aangezien elke poging, om den algemeenen vrede op eenige andere wijze te bevestigen, Europa geen stap verder heeft gebragt.

Dat het Nederlandsche gouvernement met opregtheid den weg der scheiding, door de londensche conferentie aangewezen, is ingeslagen; dat hetzelfde even opregt met de natie gewenscht heeft, om zoo spoedig mogelijk op eerlijke voorwaarden van België te scheiden, en dat het alle mogelijke pogingen heeft aangewend, dat doel te bereiken, - dat alleen kunnen zij ontkennen, die geheel andere bedoelingen hebben, dan tot rust en vrede te komen, hoewel zij ook schijnbaar dien vrede dagelijks inroepen.

Even vurig als anderen hebben wij gewenscht, om van België te scheiden, doch kort nadat die wensch algemeen bij ons gevond werd, zagen wij reeds in, dat Nederland, na zware opofferingen, nogmaals geroepen zoude worden, om in het belang van den algemeenen vrede, zich in de voldoening van dien wensch gedeeltelijk

te leer gesteld te zien. Hebben wij ons nu in onze uitzigten in de toekomst bedrogen, en worden onze geschillen met België, op grond der londenache protocollen, beslecht; wel nu, dan wenschten wij niets vuriger, dan dat die beslissing de vruchten moge dragen, die men daarvan reeds sedert lang had gehoopt te plukken, en dat het naar den wensch der natie en die onzer toekomst moge uitvallen. Of echter deze beslissing geheel Europa zoude bevredigen, en ons voor de toekomst gerust zoude stellen, dat blijven wij betwijfelen. Intusschen kunnen wij niet ontveinen, dat wellicht een zoodanige voorloopige schikking onzer zaken, in afwachting dat Europa zich op een vast en hecht statenstelsel in evenwigt stelt, wellicht een goede proef zoude zijn, om veler oogen te openen, om valsche redeneringen en inzigten in een waar daglicht te stellen.

Φ. P.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BRUXELLES. — De berigten uit Brussel van heden luiden, dat er steeds de grootste voorzorgen door de militaire autoriteiten worden genomen. De burgerwacht houdt nog verscheidene posten bezet; de paleizen worden sterk bewaakt, en op het plein nabij den boulevard van Waterloo staat een batterij van acht veldstukken en een tienvuursels elk met 10,000 infanterie patronen in gereedheid. De arrestatiën van personen onder beschuldiging van aan de plundering te hebben deel genomen, gaan mede haren gang, terwijl voorts bij een besluit van vorst *Leopold*, van den 11den geteekend, den post van militair gouverneur der stad Brussel tijdelijk hersteld is geworden, en hij een volgend besluit de generaal *Bazen*, nu laatste provincie commandant van Antwerpen, tot die betrekking is geroepen geworden.

Van de toepassing van den maatregel tot verdrijving van vreemdelingen uit België, krachtens art. 7 der wet van 28 Vendémiaire, jaar VI, schijnen de belgische gezagvoerders te dezer gelegenheid, zonder veel bedenken, een ruim gebruik te willen maken. Behalve de heeren *Ch. Froment* en *Marcelle de la Boissière*, heeft die maatregel nog getroffen den heer *Jobert*, redacteur van *Le Peuple*, *Dugard*, gewezen kapitein, die onlangs in twist met den generaal *Magnan* is geweest, den heer *Danduran*, uitgever van *de Randara*, en eindelijk zelfs het gewezen en uitgeweken lid van de fransche kamer van afgevaardigden, *Cabot*, die allen, met uitzondering van den laatsten welken men 48 uren vergund heeft, binnen vier-en-twintig na de kennisgeving het belgisch gebied moeten verlaten hebben. De heer *Cabot* hield sedert hij Frankrijk verlaten had, te Brussel bij den heer *Gondebien* zijn verblijf. Deze heeft wegens het lot van zijnen gastvriend eenen zeer scherpzen brief aan den minister *Rogier* geschreven, zijnde van den volgenden inhoud:

„Mijnheer

„Den 7den dezer spoorde ik u aan, de kamers onmiddellijk bijeen te roepen; gij antwoordt mij den volgenden dag, den 8sten, „dat het volkomen ophouden der wanorden en de handhaving der rust in de provincien; „de byeenroeping der kamers nutteloos maakten.

„De rust en openbare orde zijn sedert gestoord noch bedreigd; welke is dan de reden der buitengewone maatregelen en der staatschokken (*coups d'état*), die elkander met een tot heden niet gebruikelijke snelheid in den gang der administratie opvolgen?

„Waartoe alle die maatregelen, alle die lasteringen tegen de beste patriotten gericht, waartoe alle die willekeurige arrestatiën?

„Waartoe dat stelsel van schrikbeheer, dat welk in alle handelingen van het gouvernement doortraakt?

„Waartoe de jacht op de vreemdelingen uit, die onder het schild der constitutie, de gasterijheid zijn komen invoeren?

„Waarom rukt gij uit mijne gastrijke woning een der beste patriotten, den heer *Cabot*, een der achtenswaardigste gedeputeerden van Frankrijk?

„Waarom de jacht op hem uit?

„Waarom verjaagt gij menschelijk een der geachtste bannelingen van die, sedert meer dan een halve eeuw, de belgische gasterijheid zijn komen invoeren?

„Is het omdat een der vertoowelingen van *Leopold* Philip gezegd heeft: Wanneer wij willen, zullen wij hem in handen hebben?

„Hebt gij geweigerd de kamer bijeen te roepen, om zonder weerspraak alle onze constitutionele waarborgen te erkennen?

„Bedenk dat de willekeur in België nimmer lange heeft geduurd. Het belgisch volk is nu niet vergeten, dat het tegen den willekeur strijdende de roemrijke overwinningen van September heeft behaald.

„Hebt u tot de constitutie terug te keeren, anders zal de gemeene met u treffen; gij zult onder den willekeur bezwijken, dien gij zoo onvoorziglijk tot regelmaat genomen hebt.

(get.) A. GONDEBIEN.

Nog eens den *Courrier*, werd het aantal personen, op wie den maatregel van verdrijving reeds toegepast was, op meer dan honderd berekend; onder anderen had hetzelfde een *Zwitsers*, te Brussel voor handelszaken gevestigd en geheel vreemd aan de staatkunde, getroffen. Hoe het genoemde blad, dat overigens zich zelfs nog geen reden kan geven van deze handelwijze, die boven personen van verschillende doelenwijze trof, — zich over dezen even stentjes als willekeurigen maatregel uitlaat, laat zich ligt begrijpen; en moet hij in weerwil van zich-zelfen bekennen, de zaak van *Leopold* aanhalende, dat het vorig gouvernement er nimmer aan gedacht had zoover te gaan.

Naar *L'Emancipation* meldt werd er te Brussel gesproken van een constitutionele van Advokaten, over de vraag, of de ingeroepen wet van verdrijving, van het jaar VI nog van kracht was; en zou de zaak voor den rechtbanken worden gebracht.

De drukker van het schandelijk opzet, geschrift, te Brussel in den nacht van 4 op 5 dezer uitgestrooid, *Kriks of Cricks*, schijnt weder op vroege voeten te zijn gesteld, nadat hij de auteurs van dit libel, zijnde de reeds genoemde *Abts*, *Winkelmann*, de *Konink* had aanheer gemaakt.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 96½; Bras. 72½; Sp. perpet. 62¼; 3pCt. 41½; Uitgest. 144½; Sicil. 92½; R. L.; 95½.

FRANKRIJK

PARIS, den 14den April

Van Lyon heeft men sedert gisteren niets naders vernomen. De depeches, die van het gebeurde op den 11den en 12den bijzonderheden zouden vermelden, zijn nog niet angekommen; echter schijnt het gouvernement, naar den toon der ministeriele dagbladen, zich van het herstel der rust overtuigd te houden. De koning heeft gisteren op het plein der Tuilerien eenige regimenten der bezetting in oogenschoon genomen, vervolgens de hoofdofficiëren in het paleis genoodigd, en hen de gunstige tijding, weinige uren te voren door den telegraaf overgebracht, medegedeeld, voor de behaalde overwinning aan het leger zijnen dank betuigende. Inderdaad schijnen de troepen moedig te hebben gevochten, en door den hardnekkigen weerstand der opstandelingen veel te hebben geleden. Onder meer anderen is de kolonel van het 28ste regiment van linie, aan het hoofd der vanguard gestreeld.

Overigens is de vreugde over de behaalde overwinning bij het ministerie al zeer spoedig gesloofd, daar reeds gisteren in den namiddag ook de hoofdstad het loopen van verregaande wanorde is geworden, die kennelijk, even als te Lyon, in de volksmaatschappijen zijnen oorsprong had, doch waarvan de berigten nog zeer onvolkomen zijn.

Het dagblad *le Temps* verhaalt, dat de genootschappen reeds sinds onderscheidene dagen, beraadslaagden, welke houding zij alhier zouden aannemen:

Terwijl sommige den uitslag van den strijd te Lyon en elders wilden afwachten, meenden andere, dat men oogenblikkelijk de wapenen moest opnemen. Het gouvernement van zijde was even besluiteloos. De prefect van politie, door enkele leden van het ministerie ondersteund, was van gevoelen, dat men de onruststokers moest laten begaan, om hen bij een ernstige heweging op eens te overvallen en voorbedig te straffen; de meerderheid daarentegen, wilde een uitbarsting voorkomen, en van daar zoo vele arrestatiën in den loop der voorledene week.

Gisteren kwam onder het voorwendsel eener wapenschenking een groot gedeelte der bezetting op de been, en men zag eenige batterijen, volkomen toegerust, de stad doordringen. Omstreeks vier uren ontstond er eenige beweging op het plein de *Châtelet*, waarschijnlijk ten gevolge van nieuwe arrestatiën. In weinige oogenblikken groeiden de volkshoopen aan, en trachtten men barrikaden op te werpen. Onder bedekking van detachementen der municipale garde en liniestroepen, werd den generelen marsch gezagen, en de nationale garde onder de wapenen geroepen.

Ook op den noorder-oever van de Seine, in de wijken tusschen de straten *St. Martin*, du *Temple* en *St. Denis*, en ten zuiden in de rue d'Enfer zag men den opstand voorbereiden.

In de straten *Aubry*, *Bouche*, *Beaubourg*, *Transnonain* en andere imbiest men barrikaden vermeersteren; in de laatste werden daartoe onderscheidene malen genomen en hernomen. Van beide kanten moesten doden en gekwetsten gevallen zijn; onder de laatste noemt men den kolonel van het zesde legioen der nationale garde.

Te middernacht hoorde men nog steeds de trom.

Tot zoo verre *le Temps*. Een ander berigt stelt de zaak niet gunstiger voor:

„De dag was vrij rustig voorbijgegaan, toen omstreeks vier uren in het midden der stad eenige beweging ontstond, en in de straten *St. Martin* en *St. Denis* barrikaden werden opgeworpen. Niet lang daarna zag men dezelfde voorbereidingen maken in de wijk de *la Halle*, de straat *St. Avoye*, en elders. Ter zes uren werd er bij de passage *Molière* en in den omtrek reeds een levig vuur gewisseld, dat in de straten *Beaubourg* en *Transnonain* gevoegzaam den ganschen nacht heeft aangehouden. Men zegt, dat in de laatste een grenadier en tamboer der nationale garde werden vermoord. De heer *Baillet*, kapitein der nationale garde, die spoor van den afgevaardigde, werd door een kogel in de borst getroffen en te dezen morgen overleden. Over het geheel zijn er een aantal menschen gesneuveld en gewond.

„De minister van binnelandzaken heeft den ganschen avond met den generaal *Bugeaud* de stad doorkruist. Daar waar de opstandelingen zich hadden genesteld, waren de reverbères vernield, en ofschoon vele huizen waren verlicht, had echter de stad een somber aanzien.

„Heden morgen ten vijf uren is het gevecht in de straten *Maupéu*, *Montmorency* en *Transnonain* hervat. De hertog van *Orléans* heeft zich aan het hoofd van twee regimenten gesteld, en de boulevards langs gereden. Het 54ste regiment van linie is door den generaal *Bugeaud* aangevoerd tegen de huizen, waaruit op de troepen geschoten werd, en die na een korte doch bloedige worsteling zijn vernield. Men zegt dat een veertigtal der opstandelingen, die zich niet konden bergen, uit de vensters afgegooid en andere onmiddellijk doodgegeschoten.

„Met het aankomen van den dag is op nieuw de nationale garde onder de wapenen geroepen, en voor een gedeelte opgekomen.

„De landlieden die ter markt kwamen, konden slechts met moeite in de stad doordringen, daar alle toegangen door talrijke troepen waren bezet. De opstand heeft zich intusschen geheel tot het binnenste gedeelte der stad bepaald, zoodat men zelfs elders daarvan niets scheen gewaar te worden. De politie zet hare nasporingen voort, en heeft onder anderen nog dezen morgen een zestigtal personen in het koffiehuis *Procope* in hechtenis genomen.

Onmiddellijk bij het openen der zitting van de kamer van afge-

vaardigden, heeft de minister Guizot het woord gevraagd om over de voorvallen van den dag eenige inlichtingen te geven. Hij vermeende te kunnen verzekeren dat de opstand te Lijon was gedempt, en dat de beweging in de hoofdstad van geheel verschillenden en minder ernstigen aard was. Een bende moordenaars, zeide hij, heeft zich achter barrikaden en in de huizen verborgen. Daar waar de troepen zich vertoonen vinden zij geen vijand, maar men bestookt hen van achteren met een moorddadig vuur. Zie daar het kenmerk van de onlusten die gisteren uitbarstten; het is de laagste trap van vernedering voor een staatkundige partij. Intusschen verdient deze opstand de aandacht van het gouvernement en der kamers, en reeds op dit oogenblik worden er maatregelen genomen om dergelijke wanorden voort te komen. Men kan met dit al ten deze met geen overhaasting te werk gaan; het bestuur en de vertegenwoordiging moeten rijpelyk overwegen wat hun te doen staat. Het rijp overleg zal steeds van de veerkracht benemen. Het gouvernement zal zijnen plicht weten te vervullen, en de constitutionale instellingen eerbiedigende, ondermedewerking der kamers, een einde maken aan dergelijke rampen, waarmede wij steeds worden bedreigd.

Deze laatste woorden die op eenig nieuw voorstel van wet schijnen te duiden, werden door de meerderheid met goedkeuring aangehoord, en verklaarde daarop de voorzitter, dat een aantal gedeputeerden den wensch hadden te kennen gegeven, om bij den koning een bezoek af te leggen. De vergadering geschorst zijnde heeft de heer Dupin, door de meeste der aanwezige leden gevolgd, zich naar het paleis begeven, en aldaar den koning de plegtige verzekering gebragt, dat men bereid was door alle wettige middelen tot herstel der rust mede te werken.

Te Chalons heerechte priester der 13den een buitengewone gisting. Op de brug over de Saône werden door de bevolking barrikaden opgeworpen en men was op het punt van met de bezetting handgemeen te worden. Voor het oogenblik werd zulks nog door tusschenkomst van eenige meer gegoedde ingezetenen verhindert.

— Renden (14 April) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. koet. 104,05; op tijd 104,20; 3 pCt. koet. 77,99; op tijd 78,05; Nap. renten koet. 94,65; op tijd 94,60; Sp. perpet. koet. 65; op tijd 65; 3 pCt. koet. 40½; op tijd 40½; Cortes 26½.

N E D E R L A N D E N

Amst., den 17den April.

Het Koninklijk Gesin heeft dingsdag avond te Amsterdam de vertooping van *Soffe* bijgewoond en werd door het talrijke publiek met ongewoonde gaardijf begroet; waaraan op de minzaamste wijze door de Vorstelijke Parsonen werd beantwoord, die, na het stuk ten einde toe bijgewoond te hebben, onder hernieuwde bewijzen van hartelijke vreugdebetooning, de zaal verlieten en naar het paleis terug keerden. Woensdag is er talrijk diner ten hove geweest; dien ochtend is de Prinses van Oranje ter verlustiging paar buiten de Muiderpoort gereden en heeft Prins Frederik zich naar de landwerf begeven. De oudste zoon des Prinses van Oranje is het entreep gaan bezichtigen.

— Tot tweede luitenant der infanterie zijn benoemd, bij de tweede afdeling, *M. T. Pries*, thans tweede luit. van de mobile Noord-Brabantse infanterie; *M. W. L. Immink*, sergeant-majoor van de 7de afdeling; bij de 8ste afdeling, *A. J. Zonker* en *C. Dierckens*, sergeanten respectievelijk van de 9de en 17de afdeling, en bij de 12de afdeling, *E. G. van Hartisch*, kadet-page en sergeant-titulair van de 13de afdeling.

De luitenant ter see van de 1ste klasse *J. A. B. Tadsen* is eervol uit het korps zee-officieren ontslagen en onder denzelfden titulair rang benoemd tot ordonateur en equipagemeester der marine te Helvoetsluis.

Ook is aan den luitenant ter see der 1ste klasse *J. H. Fisscher*, op daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslag verleend, met vergoeding van de monitoring van zijnen tegenwoordigen rang te mogen blijven dragen.

— In een onzer vorige nummers werd vermeld, dat de luitenant-kolonel *Roest* uit de betrekking van chef van den staf der reserve-divisie was ontslagen; thans wordt ons van een zeer goede hand, van den Schaafschen Hoek gemeld, dat op den 10den dezer aldant door den heer luitenant-kolonel *Roest*, chef van den staf der reserve-divisie, — die op het daartoe door hem gedane verzoek, eervol uit deze zijne betrekking door Zijne Majesteit is ontslagen en op zijn Oost-Indisch verlof terug gebragt, — aan alle de heeren officieren van den staf der divisie alsmede aan eenige hoofd-officieren een afscheidsmaaltijd is gegeven, waarbij het treffend was te hooren, hoe welmeenend en hartelijk de luitenant-generaal, de divisie kommanderende, aan dezen verdienstelijken hoofd-officier zijne tevreedenheid en dank betuigde voor de door hem bewezen diensten, terwijl alle aanwezenden met gulle opregtheid, de duidelijke blijken gaven, dat zij innig leedwezen gevoelden over het vertrek en de afreiding van dezen officier, die zich door zijnen minzaam en vriendelijk verkeer, de achting en toegenegenheid van alle de overige officieren der divisie had verworven.

— Men schrijft uit Muiden, dd. 14den dezer: »Gisteren avond, omstreeks 6 ure, werd deze gemeente in schrik gejaagd door het geroep van brand! ontstond in de groote kerk alhier. Een ieder snelde tot hulp derwaarts, en drie brandspuiten werden ten spoedigste aangevoerd en in werking gebragt. De brand was zoo geweldig, dat reeds eene der grootste zitbanken, tegt onder het orgel, geheel en al verbrand staande gedeeltelijk verbrand en de vlammen al reeds in het orgel opgestegen waren, zoo dat men niet alleen voor het orgel, maar voor het houtwerk in den to-

ren en het plafond der kerk vreesde. De algemeene onvermoeide ijver en de welaangebragte blussching-middelen, zoo van binnen als van buiten, aan kerk en toren, werden, Gode zij dank! het vuur en de vlammen meester, zoodat dit schoone en overoude gebouw, hetwelk, door de zorg van het kerkbestuur, met groote kosten nog zeer kortelings was hersteld, verbeterd en in nette orde gebragt, is bewaard gebleven; schoon het fraaie orgel van 1663, gedeeltelijk door de vlammen en overigens door de aangebragte blussching-middelen, geheel badorven is. Gelukkiglijk hebben de beide gedenkstukken van den edelen *Pieter Corneliszoon Hooft*, ten opschrift hebbende *Gods goedheid* en *'s Menschen pligt*, weinig schade geleden. De oorzaak van den brand is nog niet bekend.

Bij het onderzoek van het derde ontwerp van wet, tot aflossing der nog overgeblevene obligatiën, rentende 6 ten honderd, van 1831, is in de afdeelingen van de tweede kamer der staten-generaal, aangemerkt, dat de tijd en wijze behoorde bepaald te worden, op welke de bedoelde aflossingen zouden geschieden; dat door de rgering eene opgave moest worden ingezonden van het product der te geldemaking van het kapitaal, groot f 6,300,000 inschrijvingen in het tweede boek der nationale werkelijke schuld, toegevoegd bij de wet van 30 December 1833, alsmede een staat van het deficit op 1 April dezes jaars, op elke der begrootingen van de jaren 1831, 1832 en 1833 afzonderlijk; dat men groote bezwaren in de vermeerdering der inschrijvingen op gemeld tweede boek zag, maar nogtans oordeelde, dat dit voorzienings-middel aan het minst bezwaar onderhevig zou zijn, indien slechts gezorgd wierd, dat door geene afzetting deze nieuwe 5 pCts werkelijke schuld, tegen eenen te lagen koers, het Rijk nadeel leed; dat men de regering bij deze op nieuw opmerkzaam maakt op de verdelijfelijkheid om de jaarlijksche deficits op de begrootingen bij herhaling door de daargestelling van nieuwe staatsschulden aan te vullen, waarvan de interessen wederom nieuwe lasten voor de schatkist opleveren, en die ten laatste, bij de onmogelijkheid om derzelver voldoening door nieuwe bezwaren op de belastingschuldigen te vinden, op de slooping van het openbaar crediet zouden moeten uitloopen en daartuit aanleiding te ontleenen, om op nieuw op bezuiniging in de uitgaven en inkrimping der begrootingen aan te dringen; dat men de regering meende te moeten herinneren aan de wetbepaling, dat er jaarlijks in overweging zou worden genomen, welke som tot amortisatie van de werkelijke schuld, rentende vijf ten honderd, zende kunnen worden aangewezen en afgezonderd; dat aan deze toezegging voor het loopende jaar nog geen gevolg gegeven is, maar op welke men, in geval deze nieuwe creatie mogt worden toegestaan, alsnog terug zoude kunnen komen; dat het wellicht beter ware 2½ of 5½ pCts uit te geven, waardoor de rente zou kunnen worden vermindert, of wel het papier zonder verlies in omloop zou kunnen worden gebragt; dat er een bepaalde tijd tot intrekking der 6 pCts obligatiën zou worden vastgesteld, ten einde deze maatregel zoo spoedig mogelijk, bij den tegenwoordigen hoogen koers der fondsen, zou kunnen plaats hebben; dat hoezeer er wellicht verdere voorzieningen zullen nodig zijn, men echter meent, dat zoo lang de dienst van den jare 1833 niet gesloten is, het juiste bedrag der aan te vullen som niet kan worden berekend; doch het vooral bedenkelijk is voorgekomen eene nieuwe schepping van 5 pCts werkelijke schuld te doen, welke toch altijd beneden pari te gelde moet worden gemaakt; en dat men berekent, dat de jaarlijksche winst, welke de schatkist door de intrekking der 6 pCts fondsen genieten zal, in geval er tot gelijke som eene te geldemaking van 5 pCts geschiedt, bedragen zal f 39,000; terwijl de creatie van 5 pCts fondsen een verlies oplevert in kapitaal van f 400,000, als zijnde dit de som die de nieuwe creatie hooger is dan het af te lossen kapitaal. Ook omtrent deze bedenkingen ziet men binnen kort de antwoorden der regering te gemoet.

D U I T S C H L A N D.

Frankfort, den 14den April.

Zijne Majesteit de Keizer van Rusland heeft den 26sten Februarij het volgende rescript aan den generaal-veldmaarschalk *Prins van Warschau*, den graaf *Paskewitsch Eriwanski*, uitgevaardigd: »Prins *Iwan Fedorowitsch*, Het berigt voor het jaar 1833, door u aan mij overgelegd, omtrent het burgerlijk bestuur van het koningrijk Polen, is een bewijs van uwe onophoudelijke en onvermoeide pogingen, om mijne bedoelingen, strekkende tot welzijn van het aan mij onderworpen volk, te vervullen. De misdadige aanslagen, door eenige weinigen gedaan, zijn door de nitroefening van een streng gerechtigheid betwengeld, en aan degenen, die door onvoorziene omstandigheden geleden hebben, is alle mogelijke ondersteuning verleend geworden. Alle verbeteringen vindingrijk, in de onderscheidene takken van het bestuur gemaakt, verzekeren de duurzaamheid der gewenschte orde en rust. — Deze uwe wijze beschikkingen maken het mij tot eenen aangenamen plicht, u mijne opregte dankbaarheid voor uwe rusteloze toegenomen toewijding van het aan uw bestuur toevertrouwde land te verzekeren. Ik blijf u steeds toegedoggen. (get.) *Nikolaï.*»

— In eenen brief van de Hongaarsche grenzen van 31 Maart, door *Hamburger* bladen medegedeeld, staat men het volgende:

»In sommige streken van Hongarije en Zevenbergen, vallen sedert geruimen tijd veelvuldige wanorden voor. In Erlau is daarmede een begin gemaakt. Toen de aarts-bisschop en gouverneur *Pyker*, na eenigen tijd te Presburg, ter gelegenheid van den *Paaschdag*, afwezig te zijn geweest, onlangs te Erlau terug kwam, werden er openlijk bedreigingen tegen denzelfden uitgebraakt, en werd er zelfs van eenen aanslag op zijn leven gesproken, die wellicht niet door zijn overhaast vertrek verijdeld werd. Men verzekert evenwel, dat deze haat tegen den aarts-bisschop niet op staatkundige gronden beruht.

»In Sarospatak werd onlangs eene afdeeling ruiters, die eenige gevangenen begeleidde, door eenen hoop studenten te *St. Michael* overvallen, welke het op de bevrijding der gevangenen alleen gemunt te hebben. De soldaten moesten van hunne wapenen gebruik maken, om zich eenen weg te baten, maar een *huzar*, die zich te ver van zijne makers verwijderd had, werd door de gemeen van zijn paard getrokken en met knuppels doodgeslagen.

341.28.

Dertigste **Nº. 19548 f 1000.**

OLIE. — Hetzelfde als voorgaand bericht.

	laagste koers.	hoogste koers.	laagste koers 4 1/2 p.c.		p.c.	laagste koers.	hoogste koers.	laagste koers 4 1/2 p.c.
NEDERLANDEN. p.c.								
Werkel. schuld 2 1/2	49 1/2	50	49 1/2	Cert. dito 1833	5	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Dito dito 5	96 1/2	96 1/2	96 1/2	Obl. te Londen. 5	5	96 1/2		
Uitgestelde dito				Certif. te Hamb. 5	5	95 1/2		
Kansbil. dito	22 1/2	22 1/2	22 1/2	Inschnijf. Assig. 6	6	67 1/2	67 1/2	67 1/2
Amort. Syndic. 4 1/2	89 1/2			Certificat. dito.. 6	6	67 1/2		
Dito dito 3 1/2	72 1/2	72 1/2	72 1/2	POLEN.				
Schaatsbillett. 6	101	101		Aand. Looft. fl. 300	100	110 1/2		
Oorlogslasten. 5	100 1/2			PRUISSEN.				
Leening 1831... 6				Dito dito R. 50...	97			
Handel. Maats. 4 1/2	100 1/2	100 1/2		OOSTERRIJK.				
FRANKRIJK.				Dito dito f 100...				
Inschr. Growth. 3	77 1/2			Dito dito „ 250 4				
ENGLAND.				Metalliek 5	96 1/2	96 1/2	96 1/2	
Dito per 12 Aug. 3				Dito Looft. gen. 5	96 1/2			
SPANJE.				Dito 2 1/2	51 1/2			
Certificat. Amst. 5	62 1/2	62 1/2	62 1/2	Oblig. Gold & C. 3				
Dito f 1000 . . . 3	41 1/2	41 1/2	41 1/2	Dito 4	85 1/2	85 1/2		
Uitges. 3 p.c. Sch. 5				Cert. Stadsb. dit. 2 1/2				
Corr. Bons. Lond. 5	24 1/2	25 1/2	24 1/2	Veen. Bankact. 3				
NAPELS.				DENEMARKEEN.				
Certificat. L & R 3				Leening te Lond. 3				
Dito Falc. & C. 5	88 1/2			BRAZILVEN.				
Leen. Lond. R. 5				Dito Rothschild. 5	73 1/2			
RUSLAND.				SAARSCHE.				
Obl. Hope 5	101 1/2			Dito te Londen. 5				
Dito dito 5	102 1/2							

BEKKERS.

Het onderbond van den eersten zijak des grooten wags der eerste klasse No. 3, gedeelte van af de groote pomp in het dorp

SONT EN VENTE:

Cette continuation formera environ:

4 volumes de l'édition gr. in-8°, à 2 col.

8 _____ Walben.

8 ~~_____~~ Stapleaux,

Traité des Hypothèques par GRUYER. Quatrième édition. 912
Volumen grand in-8e. Prix 7.75

DURHAM et NORTHUMBERLAND. Il paraît un numérotage les mois, avec

18 Plumes gravées en taille douce, superbement exécutées. Env. 1807 n° 1,50

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.